

Kristeligt Folkepartis side har foreslået, skal lægge den tid, der er gået til at behandle asylansøgningen.

Jeg vil meget gerne opfordre ministeren til at overveje dette tema nøje, for jeg tror, at det kan være kernen i at finde en løsning, så vi kan få det, som ministeren selv var inde på: et bredt forlig omkring loven.

Så blot den stilfærdige opfordring her.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg vil gerne glæde mig over, at indenrigsministeren søger det brede flertal. Det synes jeg der skal stå respekt om. Og derfor må jeg sige til fru Frahm, at det ikke er noget at reklamere med, at der alligevel bliver uro.

Man kan jo aldrig tilfredsstille alle, og man hverken kan, bør eller skulle kunne lukke munden på nogen. Debat vil altid fortsætte. Hvis Venstre og De Konservative går ind i et kompromis, så kan man da ikke være mere nyvalgt, end de og vi andre er, for vi har lige haft valget den 11. marts, så man må nok sige, at det er en repræsentativ forsamling, som de to grupper udgør for deres to partier.

Jeg vil advare enhver mod at søge at skabe uro og true med uro. Om ikke andet så kan fru Frahm og jeg sikkert blive enige om, at de menneskeskæbner, det drejer sig om, ikke fortjener, at der er uro, så de skal være kasterbold for alskens sympati og antipati hele tiden, men kan blive behandlet anstændigt og kan stole på, at de ordninger, der nu indføres, har varighed og bestand, således at de bliver udført så godt som overhovedet muligt. Jeg tror, vi kan enes om det.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg er ikke i tvivl om, at hvis hr. Arne Melchior parti og mit parti satte os ned og diskuterede udlændingepolitikken igennem, var der meget, vi kunne finde ud af, som vi var enige om langt hen ad vejen, bl.a. at det her er mennesker, der kræver respekt og hurtigt vil have mere ro om området, end der er.

Det, jeg bare siger, er, at det her ikke er et forsøg på at gå mod midten i dansk politik på udlændingeområdet. Det er et forsøg på at trække til højre, og jeg tror ikke, at man opnår den fred og ro ved at gøre det. Tværtimod tror jeg, at man fodrer nogle menneskers mistanke

om, at der nok er noget om snakken, og det synes jeg er et problem.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Indenrigsministeren har bedt om ordet og har ifølge forretningsordenen ret til at få det, når han ønsker det.

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Tak for det.

Jeg vil gerne sige til fru Pernille Frahm, at det, som fru Pernille Frahm sagde i sit første indlæg her efter mit, er jeg enig i. Vi skal tage de individuelle hensyn. Jeg er enig i den holdning, der ligger bag, også når vi skal fordele dem mellem kommunerne. Vi skal tage disse hensyn, så vi ikke sætter vildt fremmede sammen med nogle, som de slet ikke ønsker at være sammen med. Det synes er det overordnede.

Jeg kan ikke kommentere alt og gør det heller ikke, men jeg vil gerne sige til hr. Søren Søndergaard, at når jeg rejste det spørgsmål, så var det måske for at få en anden vinkel på den tale om, hvor længe man skal være i landet. Jeg har ikke dermed sagt, at det skal være tre år, fra man kommer, hvis der lå det i det, men jeg synes, at det er bedre at tage det som udgangspunkt for at se, hvor længe det reelt varer, inden man får lov at være i dette land. Det vil jeg gerne gå videre med.

Så vil jeg gerne sige til fru Aase D. Madsen, at jeg synes, det er kedeligt, at man skal høre, hvad den nuværende måde at placere folk på koster. Det har ikke noget med mit forslag at gøre. Jeg er modstander af, at man skal betale de priser, som blev nævnt af fru Aase D. Madsen, men det har været Dansk Flygtningehjælps vurdering, forstår jeg, at man skulle gøre det. Det, som vi lægger op til, er i al fald ikke noget, der ligner det, som fru Aase D. Madsen nævnte, slet, slet ikke.

Jeg har respekt for hr. Jann Sjursens bemærkninger om, at man selv skal have lov at bestemme, hvornår man skal giftes. Det er klart. Hvilken anden mening skulle man næsten have? Men i dette tilfælde har det jo nogle konsekvenser på en lidt anden måde, og det er grundlaget for, at vi drøfter det og må drøfte det mere igennem. Vi ved godt, hvad problemet er. Det er jo ikke, at de ikke må blive gift, men at det har nogle andre konsekvenser.

Så siger fru Pernille Frahm både i sit første og sit andet indlæg her, at jeg ikke får ro med de borgerlige eller højre. Jeg håber, at det, der hed-